

BIBLICKÉ ÚKOLY

1960

II. čtvrtletí

NÁŠ PODIVNÝ BŮH

PŘEDMLÚVA

Poznávání Boha je základem křesťanské výchovy a opravdové služby. Je to jediná skutečná ochrana před pokušením. Jen to nás může učinit podobnými Bohu.

Změna charakteru, čistota života, přidržení se správných zásad, to vše závisí na správném poznání Boha. Takové poznání je podstatnou přípravou pro zdejší i pro budoucí život.

Poznání Boha bylo vždycky potřebou následovníků pravdy. Je však neobyčejně důležité pro členy církve ostatků, neboť oni musí projít konečnou zkouškou věrnosti Bohu a jeho zákonu. Ti, kdo usilují o zachovávání všech přikázání Božích, budou muset snášet odpor i posměch. Mohou však obstát jedině v Bohu. Aby mohli snést budoucí zkoušky, musí porozumět vůli Boží v jeho slovu; Boha mohou vyvýšit jedině tehdy, mají-li správný názor na jeho charakter i cíle a podle toho také jednají.

Úkoly v tomto čtvrtletí nám mají pomoci dokonaleji porozumět velikému Bohu, kterému sloužíme. Boží pravda, je-li přijímána uctivě, učiní mnoho, aby každý věřící mohl zůstat věrný až do konce.

1. úkol — dne 2. dubna 1960

Z. s. 18.35

BOŽÍ PŘÁTELSTVÍ

Zlatý verš: Job 22, 21.

Úvod: Bůh stvořil člověka k podobnosti svému. Dal mu schopnosti, potřebné k rozvinutí charakteru podle Božího vzoru. Dal mu také touhu po poznání Boha a společenství s ním. Bez Boha je člověk nepokojný a stále po něčem touží. Tento vnitřní neklid člověka se projevuje různě, nemůže však být uspokojen jinak než spočinutím v Bohu.

V celé bibli se setkáváme s pozváním, aby člověk poznával Boha. Částečné poznání lze dosáhnout skrze Písmo sv., skrze Krista, v přírodě i osobní zkušeností. V těchto zdrojích zjevení můžeme poznávat Boží lásku a navázat s ním dokonalé přátelství. Jsme však varováni, abychom mimo zjevení nespekulovali.

DŮLEŽITOST POZNÁNÍ BOHA

1. Jakého vzácného daru se dostává všem, kdo opravdu znají Boha? Jan 17, 3.

„Poznání Boha, jak se jeví v Kristu, jest poznanek, který musí mít všichni vykoupení. Je to poznání, které mění charakter. Když se toto poznání získá, duše se utváří podle obrazu Božího. Dodá celé bytosti duchovní sílu, která pochází od Boha.“ EGW.

2. Kolik duchovních požehnání lze dosáhnout poznáním Boha? 2. Petr. 1, 1. 2.

Toto poznání jest jediným základem veškeré křesťanské výchovy.

3. Co praví Šalomoun o zdroji pravé moudrosti a poznání? Př. 9, 10.

Velkým úkolem života jest vypěstování charakteru a poznávání Boha pro rozvinutí pravých ctností.

4. Co prohlašuje Bůh za největší důvod radosti a osobní spokojenosti? Jer. 9, 23. 24.

NEKOLIK CEST K POZNÁNÍ BOHA

5. Proč jsou lidé bez výmluvy, když neznají Boha? Řím. 1, 19. 20.

„Příroda dosvědčuje, že ten, který stvořil zemi a naplnil ji životem a blažeností, jest nekonečně mocný, velký v dobrotě a lásce. Kamkoli se obrátíme, můžeme slyšet hlas Boží a vidět důkazy jeho dobroty.“ EGW.

6. Co nám zvěstují nebeská tělesa? Ž. 19, 1—3.

7. Kterou neznalost vytýkal Ježíš lidem své doby? Jan 14, 8. 9; 8, 19.

„Vše, co člověk potřebuje znát nebo může vědět o Bohu, bylo zjeveno v životě a charakteru Syna Božího.“ EGW.

- 8. Jmenuj cestu, na které můžeme poznat Krista! Jan 5, 39.**

PŘEDPOKLADY PRO POZNÁNÍ BOHA

- 9. Jaké rozpoložení nebo stav člověka je příznivý pro poznávání Boha? Ž. 46, 11.**
„Všichni, kteří jsou ve škole Boží, potřebují tichých hodin modliteb, kdy mohou jednat se svým vlastním srdcem, s přírodou a s Bohem. Každý musí mít osobní zkušenosti v tom poznávání vůle Boží. Každý musí sám slyšet, jak Bůh mluví k srdci.“ EGW.
- 10. Jak vážně musíme usilovat o poznání Boha, chceme-li být s ním v přátelském poměru? Ž. 42, 2. 3; 63, 2; 84, 3.**
- 11. Za jakých podmínek se chce Bůh přiblížit ke svému lidu? Jakub 4, 8; Ž. 145, 18.**

Modlitba je důležitým prostředkem, kterým se můžeme přiblížit Bohu. Když svá srdce pozvedáme v upřímné modlitbě k Bohu, můžeme pevně uzavřít každou bránu nečistých žádostí, představ i nesvatých myšlenek. Ten, kdo své srdce otevívá Božímu požehnání a pomoci, bude žít v čistším ovzduší, nežli je to, jež obklopuje zemi. Bude v ustavičném vroucím spojení s nebesy.

- 12. Co slibuje Bůh těm, kteří ho hledají celým srdcem? Jer. 29, 13.**

2. úkol — dne 9. dubna 1960

Z. s. 18.48

BOŽÍ PODSTATA PŘESAHUJE SMYSLOVÉ POZNÁNÍ

Zlatý verš: Ž. 139, 7—10.

Úvod: O Bohu bylo mnoho zjeveno, ale jeho pravá podstata je pro nás tajemstvím.

„Co Bůh uznal za vhodné, abychom věděli o jeho bytosti, to nám zjevil ve svém slově. Snažme se, abychom porozuměli tomu, co je tam napsáno. Více však o Boží podstatě nehlobejme. Výsledek by byl marný. — O Bohu víme tak málo, jako malé děti; můžeme ho však jako malé děti milovat a poslouchat.“ EGW. •

TROJEDINOST

1. Který základní pojem Boha objasňuje Písmo sv.? Mar. 12, 29. 32; 1. Kor. 8, 4—6; 5. M. 6, 4.

Židovské pojetí Boha se nápadně lišilo od okolních národů, kteří věřili v mnohobožství. Židé věřili v jednoho pravého Boha. Toto vyznání víry bylo heslem židovského pokolení po více než 3000 let. (Viz Mar. 12, 29.) Apoštol Pavel zdůrazňuje tutéž pravdu jako všeobecně uznávaný a platný křesťanský názor. (1. Kor. 8, 4—6; Ef. 4, 4—6.)

2. Co se dovidáme o božství ze zprávy o stvoření světa? 1. Moj. 1, 1; 2, 26.

„Učiňme člověka“... Tento výrok v množném čísle považovali bohoslovci prvotní církve za projev tří božských osob. Vyžaduje však nejméně dvou osob. Výroky „podle podobenství našeho“ a „i stvořil Bůh člověka k obrazu svému“ vedou nutně k závěru, že obě bytosti jsou osoby téže božské podstaty.

3. Jak zdůraznil Ježíš božskou trojici, když dával svůj veliký příkaz? Mat. 28, 19.

Ti, kdo přijmou Krista živou vírou, budou pokřtěni mocí Otce, Syna a Ducha svatého.

4. Kterými slovy se Pavel zmiňuje o Boží trojici? 2. Kor. 13, 13.

„Otec je plnost božství a je smrtelnému zraku neviditelný. Syn je plnost božství zjeveného. Utěšitel — Duch sv., jehož Kristus slíbil poslat, je Duch vší plnosti božství, zjevující moc božské milosti všem, kteří přijímají Krista a věří v něho jako v osobního Spasitele.“ EGW.

5. Co pravil Ježíš o svém poměru k Otci a o jejich vzájemné jednotě? Jan 10, 30.

„Jednota, která trvá, mezi Kristem a jeho učedníky, nenarušuje osobnost některého z nich. Oni jsou jednotni ve svých úmyslech, svém duchu a charakteru, nikoliv v osobě. Právě tak jsou jedno Bůh a Kristus.“ EGW.

Všichni tři členové božství se podíleli na plánu spasení.

BOŽÍ OSOBNOST

6. K jakému obrazu byl stvořen člověk? 1. Moj. 1, 27.

„Člověk měl na sobě nést obraz Boží jak zevnějškem, tak charakterem.“ Tím, že byl člověk stvořen k obrazu Božímu, rozumíme, že Bůh je osobnost. Celé Písmo nám ho představuje s vlastnostmi dokonalé osobnosti.

7. Která vyjádření Písma naznačují, že Bůh je osobnost? 1. Moj. 3, 9. 10; Ž. 34, 16; Iz. 59, 1; Zj. 22, 4.

„Bůh jest duch. I když jeho podstata je nám zahalena v tajemství, přece však jest osobní bytostí.“ EGW.

8. Jak dalece se shoduje popis „Starého dnů“ podle proroka Daniele s Kristem, jak ho představuje Jan ve Zjevení? Dan. 7, 9; 10, 5. 6; Zj. 1, 12—17.

BOŽÍ VŠUDYPŘÍTOMNOST

9. Kde se nachází trůn Boží? Ž. 11, 4; Iz. 6, 1; Zj. 4, 2.

„Boží velikost je nám nepochopitelná. Trůn Hospodinův v nebi jest, avšak svým Duchem jest Bůh všude přítomen.“ EGW.

10. Odkud víme, že Bůh může být svým duchem všude přítomen? Ž. 139, 7—10.

Bible nám ukazuje Boha na jeho svatém a vyvýšeném trůnu nikoli ve stavu nečinnosti, ani v klidu a osamocení, nýbrž obklopeného milióny svatých bytostí, jež všechny čekají, aby splnily jeho vůli.“

11. Jaké zaslíbení dal Bůh pokorným? Iz. 57, 15.

„Pán nemůže učinit pro člověka nic, dokud člověk nepozná svou slabost a nedostatečnost a neodevzdá se Božímu vedení. Duše, která cítí svou ubohost, má neomezený přístup k tomu, v němž přebývá všechna plnost. EGW.

12. K čemu připodobňuje Pavel Boha? Žid. 12, 29.

Neměli bychom zapomenout, že je nebezpečné přirovnávat božství k zemským věcem. „Bůh nemůže být přirovnáván k věcem, které jeho ruce učinily. Nemůže být znázorněn zemskými věcmi. Otec jest plnost božství a je neviditelný lidskému zraku.“ EGW.

13. Při které příležitosti se Bůh zjevuje v ohni? 2. Moj. 3, 1—6; 13, 21. 22.

14. K čemu připodobnil Ježíš působení Ducha svatého? Jan 3, 7. 8.

„Kristus prostřednictvím Ducha svatého působí na srdce člověka tak, jako vánek větru v přírodě.“ EGW.

3. úkol — dne 16. dubna 1960

Z. s. 18.59

BŮH JAKO NEUSTÁLÝ TVŮRCE A UDRŽOVATEL

Zlatý verš: Iz. 42, 5. 6.

Úvod: Je důležité vidět Boha nejen jako toho, který nás stvořil, ale jako bytost neustále činnou v udržování všeho stvoření. Musíme vědět, že nepochal zemi slepé náhodě, ale že má osobní zájem o své stvoření.

BŮH JAKO STVOŘITEL

1. **Kde kromě první knihy bible je nám mluveno o stvoření?** 2. Moj. 20, 11; Job 33, 4; Jan 1, 1; Kol. 1, 13. 15. 16; Žid. 1, 2.
2. **Jak učinil Bůh vesmír?** Ž. 33, 6. 9; Žid. 11, 3.
3. **Čím se liší pravý Bůh od ostatních tzv. bohů?**
1. Par. 16, 26; Iz. 40, 18. 25. 27. Viz také Zj. 4, 11.

Povinnost uctívat Boha vyplývá z jeho stvořitelské moci. Všechny ostatní bytosti mu vděčí za svou existenci. Kdekoli se v bibli předkládá požadavek uctívat Boha, vždy se tak činí s poukazem na jeho tvůrčí moc.

BŮH OPATŘUJE DOČASNÉ POTŘEBY

4. **Co prohlásil apoštol Pavel o naší závislosti na Bohu v časných potřebách i pokud jde o samotný život?** Sk. 17, 24. 25. 28.

5. **Jaký důkaz Boží péče o stvoření nacházíme v přírodě?** Job. 38, 25—28; Ž. 147, 7. 8; Am. 5, 7. 8.

Náš nebeský Otec je zdrojem života, moudrosti a radosti. Hleďte na podivuhodné a krásné zjevy přírody! Jak jsou přizpůsobeny potřebám a štěstí netoliko člověka, ale všech živých tvorů?

6. **Čemu se má člověk naučit z Boží péče o rostliny i živoucí tvory?** Mat. 6, 25—34.

Bůh otevírá svou ruku a pečuje o veškeré své tvorstvo. Nedává jim sice potravu do zobáčku, ale dává jim předpoklady pro jejich potřeby. Ptáci si musí hledat zrní, musí si hledat stavivo na hnízdo a o svá mláďata se musí také starat, aby je nakrmili.

7. **Jakým zvláštním způsobem pečoval Pán o Eliáše v době sucha v Izraeli?** 1. Král. 17, 8. 9. 14—16.

BŮH OPATŘUJE DUCHOVNÍ POTŘEBY

8. **Co dával Pán lidu izraelskému na poušti mimo jejich tělesné potřeby?** 1. Kor. 10, 3. 4.
9. **Jak dokonale uspokojí Pán i naše hmotné a duchovní potřeby?** Fil. 4, 19; Řím. 8, 32.
10. **V čem nám pomáhá Duch svatý?** Jan 16, 12 až 14.

„Kristus zaslíbil církvi svého Ducha. Jeho zaslíbení se vztahuje na nás právě tak, jako na jeho

učedníky. Ale i ono je dáno za určitých podmínek. Mnozí věří Božím zaslíbením a přijímají je, mluví o Kristu a o Duchu svatém a přece nemají požehnání. Nepodrobují se vedení Božímu. My nemůžeme chtít použít Ducha svatého, ale on má použít nás. Skrze svého Ducha působí Bůh ve svém lidu chtění i skutečné činění. Uchopí-li se u víře tohoto požehnání, získají tím i všechna ostatní požehnání. Vždyť Pán dává podle bohatství milosti své a naplní potřeby každé duše podle toho, jak to přijímá.“ EGW.

11. Jak postupoval Pán, aby uspokojil Korneliovu touhu po pravdě? Sk. 10, 1—6. 9. 20. 28.

12. Jak splnil Pán Ethiopovu touhu po světle? Sk. 8, 26—35.

„Máme být posvěcenými nádobami, kterými by plynulo požehnání jiným. Duch svatý má oživit a proniknout celou církev a očistit a stmelit naše srdce.“ EGW.

13. Proč můžeme směle důvěřovat Bohu v každé časné i duchovní potřebě? 1. Petr. 5, 7.

4. úkol — dne 23. dubna 1960

Z. s. 19.09

BOŽÍ DOKONALÝ CHARAKTER

Zlatý verš: 2. Moj. 34, 6. 7.

Úvod: Charakter Boží je předmět, který mají křesťané stále studovat. Láska Boží zjevená v je-

ho Synu, který zemřel na vykoupění světa, je téma k stálému uvažování.

BŮH JE LÁSKA

1. Kterou hlavní vlastností se vyznačuje Bůh?

1. Jana 4, 8. 16.

Historie velikého sporu mezi dobrem a zlem, od jeho počátku v nebi až k jeho konečnému zničení, je rovněž projevem Boží neměnní se lásky.

2. Která stránka Boží lásky nám má býti útěchou? Jer. 31, 3.

„Když je hříšník ještě daleko od domu otcovského, když v zemi hříchu promrhává své statky, již tenkrát mu otcovské srdce vychází vstříc.“
EGW.

3. Jakého obrazu používá Pán, abychom pochopili jeho lásku k člověku? Iz. 49, 15. 16.

4. Kterým nejúčinnějším způsobem nám Bůh prokázal svou lásku? Jan 3, 16; Řím. 5, 8.

„Kristus se stal prostředníkem, skrze něhož mohl Bůh vylít svou neskonalou lásku na svět, padlý v hříších. ‚Neboť Bůh byl v Kristu, v mír uvodě svět s sebou.‘ (2. Kor. 5, 19.) Bůh trpěl se svým Synem. V duševní úzkosti v zahradě Getsemanské a ve smrtelném zápase na Golgatě, zaplatila Boží láska cenu za naše vykoupění.“
EGW.

5. Jak vylíčil Pavel svrchovanost Boží lásky projevené v Kristu? Řím. 8, 38. 39.

BOŽÍ MILOST A ODPUŠTĚNÍ

6. Kterou Boží vlastnost nám Písmo zvláště zdůrazňuje? Ž. 86, 5; 103, 8.
7. Co je psáno o Božím milosrdenství? 1. Par. 16, 34; Ž. 103, 17; 138, 8.
8. Jakým způsobem nám Bůh prokazuje milosrdenství? Mich. 7, 18. 19.
9. Za jakých podmínek prokáže Bůh milost hříšníkům a odpustí jim jejich přestoupení? 2. Moj. 20, 6; Iz. 55, 7.

„Lidé, kteří se domnívají, že Bůh ve své velké lásce a ve svém slitování spasí i ty, kteří se vzpírají jeho milosti, se velice mýlí. Jen ve světle kříže může být poznána strašná zhoubnost hříchu. Lidé, kteří tvrdí, že Boží láska a milosrdenství jsou příliš veliké, než aby je mohly zatratit, měli by se podívat na Golgatu.“ EGW.

BŮH JE DLOUHOSHOVÍVAJÍCÍ

10. Který rys Boží povahy je úzce spojen s jeho milosrdenstvím a odpuštěním? 2. Moj. 34, 6; Ž. 86, 15.
„Bůh, jemuž sloužíme, je dlouhoshovívající, jeho slitování nepřestávají. Satanovým úskočným záměrem je přivést lidi do hříchu a pak je v něm zanechat bez pomoci a naděje, aby v zoufalství nehledali odpuštění. Ale v Kristu byla učiněna všechna opatření, aby hříšník byl zachráněn.“
11. V jakém poměru je Boží dlouhoshovívavost k čekání na druhý příchod Kristův? 2. Petr. 3, 9. 15.

BOŽÍ NEMĚNITELNOST

12. Proč můžeme směle věřit, že Otec nebeský je stále ještě Bohem lásky a milosrdenství a že je ochoten odpouštět? Mal. 3, 6; Jak. 1, 17.

13. Co nás přesvědčuje o neměnitelné Boží podstatě? Žid. 7, 24. 25; 13, 8; 4, 16.

„Svým bezúhonným životem, svou poslušností a smrtí na kříži zastává se Kristus ztraceného pokolení. On je pánem našeho spasení. Jako vítěz si činí nárok na to, co vydobyl. Jeho oběť je dokonalá. Je také Otci nebeskému po každé stránce příjemná a on všechna naše přestoupení zakrývá odpuštěním.“ EGW.

5. úkol — dne 30. dubna 1960

Z. s. 19.20

BOŽÍ DOKONALÝ CHARAKTER

(Pokračování)

Zlatý verš: Zjev. 15, 3. 4.

Úvod: Povaha Boží je nevyčerpatelný předmět. I věčnost bude přinášet bohatší a ještě slavnější zjevení Boha a Krista. S rozmáhající se známostí poroste také láska, úcta a štěstí vykoupených.

BŮH JE SVATÝ

1. Na který další rys Boží povahy obrací David naši pozornost? Ž. 99, 5. 9.

„Svatost je základem trůnu Božího. Hřích je opakem svatosti. Hřích ukřižoval Syna Božího. Lidé by nebyli shovívaví vůči hříchu, ani by se v něm nerozmáhali, kdyby mohli vidět jeho ohyzdnost.“
EGW.

2. Jaký účinek mělo na Izaiáše vidění o Boží svatosti? Co se stalo s jeho hříchy? Iz. 6, 1—7.

„Když Izaiáš viděl zjevení slávy a velebnosti Boží, byl přemožen čistotou a svatostí Boží.“
EGW.

3. Jaký cíl nám Bůh stanovil? Žid. 12, 10. 14.

Svatost je úplné odevzdání své vůle Bohu. Je to důvěra v Boha ve zkouškách a ve dnech temných právě tak, jako ve dnech slunných. Je to bezvýhradné spolehnutí na Boha a odpočinutí v jeho lásce.

4. Co je předmětem chvalozpěvu nebeských bytostí? Zj. 4, 8; 15, 4a.

BŮH JE SPRÁVEDLIVÝ

5. Co praví vykoupení o Božím jednání s lidmi, když zpívají píseň Mojžíšovu a Beránkovu? Zj. 15, 3.

6. O čem byl Abraham přesvědčen, když mu Bůh sdělil svůj plán se Sodomou? 1. Moj. 18, 25.

Bůh sám je soudcem všech lidí. Abraham se neodvolává na Boží milost a odpuštění, nýbrž na Boží absolutní spravedlnost. Tuto zásadu uplatnil Pán vůči Amorejským, když jim rozšířil dobu milosti na 400 let. Jejich nepravost ještě „není naplněna“. Pán sledoval tutéž zásadu, když připustil zachovat Sodomu, kdyby v ní bylo nalezeno pouze 10 spravedlivých.

7. Jak srovnává Bůh své cesty s cestami lid-skými? Ez. 18, 29.

8. Kterými slovy popisuje Mojžíš Boží spravedlnost? 5. Moj. 32, 4.

„V každém jednání Božím nacházíme důkazy jeho přísné a nestranné spravedlnosti. To se projevilo v dějinách židovského národa. Bůh dával Izraelským velká požehnání. A přece jakou rychlou a přísnou odvetou bývali stíháni za svá provinění!“ EGW.

9. Jak se projevuje Boží nestrannost a spravedlnost? 2. Par. 19, 7; 1. Petr. 1, 17.

„U Boha není rozlišování národností, plemen nebo tříd. On je učinitelem všech. Svým původem tvoříme všichni jednu rodinu. Kristus přišel, aby zbořil každou dělicí hradbu a zrušil všechna chrámová oddělení, aby každá duše měla volný přístup k Bohu. Jeho láska je tak široká, hluboká i vysoká, že pronikne všude. Vyproštuje ze satanova vlivu ty, kteří byli oklamáni jeho podvody.“ EGW.

10. Který další rys charakteru se jevil v životě Kristově kromě svatosti? Sk. 3, 14.

BŮH JE VĚRNÝ

11. Který rys povahy Boží umožňuje nám spo-
lehnout na zaslíbení daná v Písmu svatém?
5. Moj. 7, 9; Žid. 10, 23.

12. Proč je Boží věrnost důležitá pro ty, kteří
přijali pozvání evangelia? 1. Kor. 1, 9; 1. Tes.
5, 24.

13. Co se očekává od následovníků Kristových
a v jakém rozsahu? 1. Kor. 4, 2; Zj. 2, 10.

Uznání, kterého se vykoupeným nakonec dosta-
ne, je pro věrnost i v malých věcech. Co Bůh
hodnotí, jsou pohnutky, které nás usměrňují. On
cení více dobrotu a věrnost, než velikost vyko-
nané práce.

6. úkol — dne 7. května 1960

Z. s. 19.31

BOŽÍ NEVYZPYTATELNÁ MOUDROST

Zlatý verš: Iz. 40, 28.

Úvod: Hranice vědomostí jsou neustále rozšiřo-
vány. Člověk 20. století kráčí od jednoho objevu
k druhému, ať už v oboru medicíny, matematiky,
astronomie, archeologie, chemie nebo elektro-

techniky. Bylo rozluštěno tajemství atomu a dalším objevům není konce.

To vše nám dává pádný důkaz, že v pozadí všeho dění ve vesmíru je inteligentní bytost nekonečné moudrosti, že musí být Bůh, který je zdrojem veškeré moudrosti a poznání, bytost neohraňované intelektuální moci. Takový obraz nám představuje bible o pravém Bohu. Před tímto nevyzpytatelným projevem poznání a moudrosti se zbožný člověk uctivě sklání.

MOUDROST BOŽÍ A LIDSKÁ

1. Co praví Bůh při srovnání svého myšlení s myšlením člověka? Iz. 55, 8. 9.

„Žádný smrtelník není s to úplně pochopit jsoucnost, moc, moudrost nebo konání Nekonečného. Viz Job 11, 7—9. Nejmoudřejší lidé na zemi nemohou pochopit Boha.“ EGW.

2. Co zvolal Pavel, když uvažoval o Božím jednání s lidmi? Řím. 11, 33.

Bůh je nekonečný. V něm jsou skryty „všechny poklady moudrosti a znalosti“. (Kol. 2, 3.) Lidé mohou věčně zpytovat a učit se, a přece nikdy nebudou moci vyčerpat poklady jeho moudrosti, dobroty a moci.“ EGW.

3. Čeho si musí být člověk vědom při zpytování Božích vlastností? Ž. 147, 5; Iz. 40, 28.

Bůh je zdrojem veškeré moudrosti. Je nekonečně moudrý, spravedlivý a dobrý. Kdyby lidé mohli na chvíli pohledět za dosah lidského vidění a třeba jen letmo zahlédnout Nekonečného, vše-

chna vychloubavá ústa by zmlkla. Lidé žijící v tomto nepatrném světě jsou pomíjitelní a ve svých možnostech přece jen omezeni. Bůh má nesčetné světy, které jsou poslušny jeho zákonů. Když se lidé dostanou až na nejzazší hranici vědeckého bádání s jeho zdánlivě neomezenými možnostmi, pak je tu stále ještě nekonečnost, která se vymyká lidskému dosahu.

BŮH ZNÁ VŠECHNY VĚCI

4. Jmenuj jeden důkaz Boží moudrosti! Iz. 42, 8. 9; 46, 9. 10.

Jedině Bůh může vidět budoucnost. Události budoucích let jsou mu právě tak dobře známy, jako minulost. Důvěřujme mu proto! On vidí konec hned při počátku a v každé těžkosti má svůj způsob pomoci.

5. Co je praveno o Boží znalosti tajemství? Ž. 44, 21. 22; Dan. 2, 27. 28.

6. Kolik je Bohu známo o každém člověku a jeho činech? 1. Par. 28, 9; Ž. 139, 1—6. 14—16.

Nic z našeho chování neujde Boží pozornosti. Proto pamatuj, zvláště ty, mladý muži a dívka, že jsi v přítomnosti Boží, ať konáš cokoli a ať jsi kdekoli. Přestoupení lidského zákona bývá někdy nepotrestáno, protože nebylo odhaleno. Tak tomu však není u zákona Božího. Ani nejhlubší noc není viníkovi příkryvkou. To se může domnívat on sám; ale při každém skutku je neviditelný svědek. Ba i pohnutky jsou zjevné Božímu zraku. Každý skutek, každé slovo, každá

myšlenka se jasně zaznamenává pro konečný Boží soud.

7. Co praví Písmo o tom, že Bůh ovládá i divy přírody? Job 37, 14—23.

8. V čem se ještě jeví Boží moudrost v přírodě? Job 39, 26—29.

B Ů H Z N Á S V Ě S T V O Ř E N Í

9. Jak dokonale zná Bůh všecko své stvoření? Žid. 4, 13.

10. Co činí Bůh pro zachování svého stvoření? Ž. 104, 21—28; Mat. 6, 26.

11. Proč máme důvěřovat Boží péči o nás? Mat. 10, 29—31; Řím. 8, 28.

„Mnozí jsou pro přítomnost zaopatření vším a přece žijí v neustálých starostech, aby neupadli do chudoby. Jednáme správně, jsme-li také tak nedůvěřiví? Proč bychom měli být nevděční a nedůvěřiví? Ježíš je naším přítelem, a proto celé nebe se podílí na našem blahu.“ EGW.

B O Ž Í M O U D R O S T A M Y

12. K jakému zdroji jsme pozváni, nedostává-li se nám moudrosti? Jak. 1, 5.

13. Za jakých podmínek zaslíbil Bůh řídit náš život? Př. 3, 5. 6.

7. úkol — dne 14. května 1960

Z. s. 19.41

BOŽÍ SVRCHOVANOST

Zlatý verš: 1. Par. 29, 11.

BŮH JE KRÁLEM

1. Proč mají obyvatelé země vzdát slávu Bohu? Ž. 29, 2, 10; 47, 2.
2. Jak dlouho bude vládnout Bůh jako král? 2. Moj. 15, 18; Ž. 10, 16.
3. Jakého výroku používají bibliční pisatelé, když popisují místo Božeho přebývání? 1. Král. 8, 30; Ž. 123, 1; Kaz. 5, 2.

Řeč je nedostatečná k tomu, aby mohla vystihnout nebeskou slávu.

4. Kde je v nebi umístěn trůn Boží? Ž. 11, 4; 102, 19; Zj. 11, 19.
5. Co praví Šalomoun i Pavel o chrámech, v kterých by měl Bůh přebývat? 1. Král. 8, 27; Sk. 17, 24.

„Ačkoli Bůh nebydlí v chrámech rukou udělaných, přece dal svému lidu zaslíbení, že kde se sejdou v jeho jménu, tam je duchem svým přítomen.“ EGW.

6. Kde zaslubuje Bůh přebývat, i když má svůj trůn v nebi? Iz. 57, 15.

Tento verš nijak nesnižuje velikost Boží, praví-li, že Bůh přebývá v srdci člověka, který se cele podřídil Boží vůli. Naopak, vyvyšuje jej, neboť

ukazuje Boží všudypřítomnost skrze Ducha sv. Bůh ze svého trůnu řídí obrovský vesmír, zatím co skrze svého Ducha přebývá v srdci pokorného věřícího.

KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ

7. Na jakých zásadách založil Bůh svou vládu? Ž. 97, 2; Žid. 1, 8.

8. Co všechno spadá pod vládu Boží? 5. Moj. 10, 14; Ž. 103, 19.

9. Jak udržuje Bůh spojení se svým stvořením? 2. Par. 16, 9; Ž. 139, 7; Mat. 18, 10.

„Bůh je svým Duchem všudypřítomný. Působením svého Ducha a svých andělů slouží lidem. Skrze Krista, působením jeho nebeských poslů, přicházejí k nám i všechna Boží požehnání. Protože Spasitel vzal na sebe lidskou podobu, zná naše nedostatky a slabosti a může nás úspěšně zastávat před Božím trůnem. Tak se stal Kristus prostředníkem mezi Bohem a člověkem, mezi námi a nebeským Otcem.“ EGW.

10. Jakou mocí vládne Bůh? Ž. 66, 7.

Vládne svou vlastní mocí. Bůh jediný odpovídá sám sobě.

11. Kdo má poslední slovo v dějinách lidstva? Dan. 2, 21.

12. Jaké naučení nám dává apoštol Pavel? Řím. 13, 1—4.

13. Co učil Ježíš o povinnosti člověka vůči Bohu a člověku? Mat. 22, 21.

14. Proti komu bojuje satan před druhým příchodem Krista? Zj. 17, 14; 12, 13.

8. úkol — dne 21. května 1960
Z. s. 19.50

BOŽÍ NEMĚNITELNÝ ZÁKON

Zlatý verš: Řim. 8, 3. 4.

Úvod: „Bez zákonů nemůže existovat žádná vláda.“ Bůh vládne nade vším. Má i zákon, kterým vládne. Tento zákon je nazván v Písmu zákonem královským. Jak. 2, 8. Je to základ Boží vlády na nebi i na zemi. „Zákon Boží je tak svatý jako Bůh sám. Vyjadřuje jeho vůli, je projevem jeho charakteru, výrazem jeho božské lásky a moudrosti. Bůh dal zákony, kterými jsou ovládány nejen živé bytosti, ale i všechny přírodní zjevy.“ EGW.

POVAHA ZÁKONA BOŽÍHO

1. Která Boží vlastnost tvoří základ jeho zákona? Řim. 13, 10.

„Zákon, daný na hoře Sinaj, byl výrazem lásky, byl zjevením zákona nebeského pro celou zemi.“ EGW.

2. Která dvě přikázání jsou obsahem zákona Božího? Mat. 22, 37—40.

Samaritán se řídil láskou a stal se tak plnítelem zákona. Kristus přikázal zákoníkovi: „Jdi a čiň podobně!“ Bůh očekává od svých dítek činy, ne pouze slova.

3. Co říká Písmo o povaze zákona Božího? Ž. 19, 8.

Jelikož je zákon Boží dokonalý, je jakákoli odchylka od něho nesprávná.

4. Jaké vlastnosti připisuje zákonu ap. Pavel? Řím. 7, 12. 14.

5. Jak dlouho potrvá zákon? Ž. 111, 7. 8.

Boží zákon je právě tak neměnitelný jako jeho vláda. Za všech dob bude zdůrazňovat lidem Boží požadavky.

6. Co řekl Bůh o neměnnosti zákona? Ž. 89, 35.

ÚČEL ZÁKONA BOŽÍHO

7. Jaké důležité poznání poskytuje zákon lidstvu? Ž. 40, 9; Řím. 2, 18.

„Hříchem není jen nějaká veliká neposlušnost, nýbrž každé jednání, které se sebe méně odchyluje od výslovné vůle Boží.“ EGW.

8. Kterému dalšímu důležitému účelu slouží ještě zákon? Řím. 3, 20; 7, 7.

9. Co bude sloužit jako měřítko našeho života na soudu? Kaz. 12, 13. 14; Jak. 2, 12.

POMĚR ČLOVĚKA K ZÁKONU BOŽÍMU

10. Jaký poměr k zákonu zaujímají ti, kteří tvrdí, že milují Boha? Jan 14, 15; 1. Jana 5, 3.

11. Jakého požehnání se dostane už na zemi těm, kteří jsou poslušni Božího zákona? Ž. 119, 165; Jer. 7, 23.

12. Jakou výstrahu posílá Pán všem, kteří svévolně přestupují jeho zákon? Mat. 5, 17—19; Zj. 22, 18. 19.

Takové jsou výstrahy, které Bůh dal, aby varoval lidi před jakýmkoli změnami zjevených příkazů a naučení. Tyto slavnostní výstrahy platí všem.

13. Jaké opatření učinil Bůh, aby lidé mohli zachovávat mravní zákon? Žid. 8, 10; Řim. 8, 3. 4.

„Tentýž zákon, který byl napsán na kamenné desce, psán jest Duchem svatým na naše srdce. Místo toho, abychom sami obnovovali svou vlastní spravedlnost, přijímáme spravedlnost Kristovu. Jeho krev usmířila naše hříchy. Milostí Kristovou budeme žít v poslušnosti Božího zákona, napsaného do našich srdcí.“ EGW.

14. Jenom kdo vejde do Božího věčného království? Mat. 7, 21; Zj. 14, 12.

9. úkol — dne 28. května 1960

Z. s. 19.58

SVATÉ JMÉNO BOŽÍ

Zlatý verš: Zjev. 3, 12.

Úvod: V hebrejštině, jakož i v češtině pochází Boží jméno „JSEM“ ze slovesa „býti“ a znamená věčný, sám o sobě existující. Přeložíme-li heb-

rejské slovo „Jsem“, vznikne odvozenina Yahve. Přepisem tohoto slova vzniklo Jehova. Pro Židy bylo toto jméno svaté a odlišovali jím pravého Boha od všech falešných bohů.

SVATÝ CHARAKTER A VELIKOST BOŽÍHO JMÉNA

1. Které vlastnosti připisuje David jménu Božimu? Ž. 99, 3; 111, 9.

2. Jak dlouho potrvá jméno Boží? Ž. 135. 13.

Za prostým výrokem, že Boží jméno trvá navěky, jsou jiné hluboké pravdy. Jeho jméno potrvá věčně, neboť on sám je věčný. Jeho jméno se nemění, neboť on sám je neměnitelný, je týž včera, dnes i navěky.

3. Uveď některá jména, kterými Bůh představuje lidstvu svůj charakter! 2. Moj. 3, 13. 14; 34, 14; Iz. 1, 4; 57, 15.

4. Proč máme oslavovat jméno Boží? Ž. 148, 5. 13.

5. Kdy je vhodný čas ke chválení Boha? Ž. 34, 2; 113, 3.

Bůh nechce, abychom odříkávali jeho jméno jako nějaké zaklínadlo. Můžeme jej chválit srdcem, aniž bychom slyšitelně projevovali své pocity. Jeho jméno můžeme slavit životem, který jiným zjeví Boží povahu.

VZTAH ČLOVĚKA KE JMĚNU BOŽÍMU

6. Jakou výstrahu obsahuje třetí přikázání? 2. Moj. 20, 7.

„Toto přikázání zapovídá nejen křivou přísahu a obyčejné klení, ale zapovídá také lehkovážně a nedbalé užívání jména Božího. Bezmyšlenkovitým vyslovováním jména Božího při obyčejné zábavě, dovoláváním se ho při malicherných věcech a častým a bezmyšlenkovitým opakováním jeho jména, Boha zneuctujeme. „Svaté a hrozné jest jméno jeho“. Všichni by měli uvažovat o jeho vznešenosti, o jeho čistotě a svatosti. Jeho svaté jméno mělo by se vyslovovat s úctou a slavnostně. EGW.

7. Jak je vyjádřena svatost jména Božího v Otčenáši? Mat. 6, 9.

„Posvěcení jména Božího vyžaduje, abychom slova, jimiž mluvíme o nejvyšší bytosti, vyslovovali s uctivostí. Nikdy a žádným způsobem nemáme jméno Boží vyslovovat lehkovážně. Při modlitbě vstupujeme do přijímací síně Nejvyššího. Máme k němu přicházet se svatou uctivostí. Andělé zastírají své tváře v jeho přítomnosti. Cherubínové a serafínové blíží se k jeho trůnu se slavnostní uctivostí. S jakou uctivostí naproti tomu mají k Pánu a Stvořiteli přicházet slabí, hříšní tvorové!“ EGW.

8. Jak byl potrestán Izraelita, který zlořečil jménu Božímu? 3. Moj. 24, 10—16.

„Jak láska, tak i spravedlnost Boží vyžadovaly, aby se rouhání proti Bohu ukázalo jako velký

hřích. Trest vykonaný na tomto člověku měl být výstrahou ostatním, aby jméno Boží nebylo v porouhání.“

9. Co učinili Židé, když uslyšeli, že si Ježíš přivlastnil název náležející Bohu? Jan 8, 58. 59; 10, 33.

„Celé velké shromáždění zmlklo. Tento Galilejský rabbi přivlastnil si Boží jméno, jímž měl Mojžíš vyjádřit jeho věčnou přítomnost: JÁ JSEM. Praví, že je tím, jenž byl Izraeli zaslíben a ‚jehož východové jsou od starodávna, ode dnů věčných‘.“ EGW.

10. Jaké stanovisko máme zaujmout, když přijdeme do přítomnosti Boží v modlitbě? Proč? 1. Par. 16, 25—29; Ž. 95, 1—6.

„Slovo Bůh vyslovují někteří ve svých modlitbách způsobem nepozorným, aniž by na to mysleli, což není Bohu milé. Takoví lidé nemají pravého pochopení o Bohu nebo pravdě, sice by tak neuctivě nemluvili o velikém a vznešeném Bohu, který je bude brzo soudit. Ti, kteří poznali Boží velikost a vznešenost, budou jeho jméno vyslovovat s uctivostí.“ EGW.

BOŽÍ JMÉNO A SPASENÍ

11. Jak důležité je Boží jméno v plánu spasení? Sk. 4, 12; Mat. 28, 19.

„Kristus učinil křest znamením vstupu do jeho duchovního království. Učinil jej nezrušitelnou podmínkou, s níž musí souhlasit všichni, kteří chtějí, aby se jim dostalo uznání od Otce, Syna i Ducha sv. Než člověk najde domov v církvi, než přejde přes práh duchovního království Božího, musí přijmout božskou pečeť křtu.“ EGW.

12. Jakého uznání se dostane Kristu pro jeho nezištný podíl na plánu spasení? Ef. 1, 17—23; Fil. 2, 9—11; Zj. 19, 16.

13. Ve jménu koho má křesťan předkládat své prosby Otci nebeskému? Jan 16, 23. 24.

„Modliti se ve jménu Pána Ježíše znamená více, nežli na začátku nebo na konci modlitby uvádět jeho jméno. Musíme se modlit v duchu Pána Ježíše, musíme věřit jeho zaslíbením, musíme důvěřovat jeho milosti a musíme činit jeho vůli.“
EGW.

14. Které podivuhodné zaslíbení se splní při věřících? Zj. 3, 12; 14, 1; 22, 4.

10. úkol — dne 4. června 1960

Z. s. 20.04

BOŽÍ VŠEMOHOUCNOST

Zlatý verš: *Juda 24, 25.*

Úvod: „Příroda dosvědčuje, že ten, který stvořil zemi, je nekonečně mocný. Věliká síla přírody je výrazem charakteru a moci Boží. Přesto však nesmíme na přírodu pohlížet jako na Boha. Nic není v přírodě samo od sebe. Je to Bůh, který řídí celou přírodu i celý vesmír.“

BOŽÍ MOC NA NEBI I NA ZEMI

1. Kam sahá Boží moc i sláva? 1. Par. 29, 11. 12; Ž. 62, 12; Mat. 6, 13.

2. Co je pravěno o rozsahu moci Boží? Job 42, 2; Mar. 10, 27.

3. Jak se projevuje neustálé působení moci Boží v přírodě? Ž. 104, 14; Iz. 40, 26; Jer. 5, 22; 51, 15.

„V semeni je život a v zemi síla, ale když dnem i nocí nepůsobí Boží moc, nepřinese símě užitku. Musí být seslán déšť, aby zavlažil žíznivou zemi, slunce musí vyslat hřejivé paprsky a semeni musí být dána síla k životu. Přírodní živly, země, moře a nebe jsou udržovány ve svých mezích jenom mocí nekonečného Boha. Těchto živlů používá Bůh k prospěchu svého stvoření.“ EGW.

BOŽÍ MOC V JEDNÁNÍ S LIDMI

4. Kde v bibli je záznam o tom, že Bůh použil svou moc k zahubení lidí? 1. Moj. 6, 5—7; 7, 18—23; 19, 24—26.

5. Proč Bůh někdy dopouští pohromy a přírodní katastrofy? Iz. 26, 9.

6. Jak Bůh dokázal Abrahamovi a Sáře, že u něho není nic nemožného? 1. Moj. 18, 14; 21, 1. 2.

7. V čem se projevila veliká moc Boží při Izraeli? 5. Moj. 4, 37.

8. Jakým způsobem ukázal Bůh králi babylonskému svou svrchovanou moc? Dan. 3, 17. 28; 6, 16. 19—23.

„Zlatý obraz, postavený s takovou slávou, byl zapomenut. V přítomnosti živého Boha se lidé

bojí a třesou. Vysvobozením svých věrných služebníků Pán ukázal, že se zastává utiskovaných. Jako ve dnech Sidraha, Mizacha a Abdenága, tak až do posledních dnů pozemských dějin, bude Pán mocně ochraňovat ty, kteří pevně stojí v pravdě. Ten, který se v peci ohnivé procházel s mladými muži, bude i dnes se svými následovníky, ať jsou kdekoliv.“ EGW.

- 9. Jak se projevuje Boží moc v každém případě? Ž. 107, 2—6; 107, 23—31. Srovnej s Jonášem 1, 17; 2, 1. 2. 10.**

EVANGELIUM JAKO BOŽÍ MOC

- 10. Co prohlašuje apoštol Pavel o evangeliu? Řím. 1, 16.**

Táž veliká moc, kterou projevil Bůh ve stvoření, v jednaní s lidmi a v udržování vesmíru, projevuje se i v zachraňování lidí. Evangelium je „Boží moc ke spasení“.

- 11. Který příklad Boží moci ukazuje, že Bůh působí pro záchranu hříšníků? Ef. 1, 18—20.**
- 12. Máme ujištění o vítězství moci Boží nad mocí satanovou? Luk. 9, 42. 43; Kol. 1, 12. 13.**
- 13. Jak nám Boží moc pomáhá vítězit v životě víry? Ef. 3, 20; Fil. 1, 6; Juda 24. 25.**
- 14. Kolik Boží moci je zaslíbeno církvi při evangelisaci světa? Mat. 28, 18.**

„Ježíš přišel a řekl jim: Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. Než promluvil, uředníci

se mu klaněli. Tato slova je však naplnila zvláštní mocí. Spasitel vstal. Mnozí z nich viděli, jak uzdravoval nemocné a ovládal démony. Věřili, že má moc zřít své království v Jeruzalémě, zničit všechen odpor a ovládnout přírodní živly. Utišil rozbouřené vody, kráčel po zpěněných vlnách moře a nakonec vstal ze smrti do života. Nyní prohlásil, že jest mu dána „všeliká moc“. Tato slova přenesla mysl jeho posluchačů od časných a zemských věcí k věcem nebeským a věčným. Vybaven neomezenou mocí, přikázal svým učedníkům: Jdouce, učte všechny národy!“
EGW.

11. úkol — dne 11. června 1960

Z. s. 20.09

BOŽÍ SLÁVA

Zlatý verš: Ž. 24, 9, 10.

Úvod: Nikdo nepochopí Boží velikost, pokud neporozumí jeho slávě. Písmo praví, že „Bůh náš je oheň spalující“. Žid. 12, 29. 5. Moj. 4, 24. Tento popis chce ukázat velikou slávu, která obklopuje jeho osobu.

PODSTATA A ROZSAH BOŽÍ SLÁVY

1. Kdo jedině je hoděn přijmout slávu? Iz. 42, 8. 12.

Jelikož sláva Boží je nerozlučně spojena s jeho charakterem, je vyloučeno, aby se některá bytost

podřlela na této slávě. On sám je svrchovaným projevem pravdy.

2. O čem svědčí veškerá příroda? Ž. 19, 1—3; Iz. 6, 3.

Moudrost, moc, svrchovaná tvůrčí schopnost a dobrota, tvoří slávu Boží. Pohled na jasnou oblohu postačí, abychom viděli Boží slávu. A oč hlubší je náš dojem, použijeme-li nejmodernějších dalekohledů.

3. Kterými slovy bude nakonec chválit Boha veškeré tvorstvo? Zj. 5, 13.

SLÁVA BOŽÍ ZJEVENÁ LIDEM

4. Jakého zjevení o slávě Boží se dostalo Mojžíšovi, když hlídal svá stáda? 2. Moj. 3, 2—6. Mojžíš uviděl hořící keř. Větve, listí i kmen, vše hořelo a přece nebylo ohněm stráveno. Žádný hříšník nemůže snést slávu svatého Boha. Proto jest zcela přirozené, že Mojžíš zakryl svou tvář.

5. Jaký účinek mělo zjevení Boží slávy Izraelitům? 2. Moj. 19, 16—18; 24, 16. 17.

Tak strašná byla znamení Boží přítomnosti, že houfy Izraelských se chvěly strachem a padaly na tvář před Hospodinem. I Mojžíš zvolal: „Lekl jsem se, až se třesu.“

6. Jak působila Boží přítomnost na Mojžíše po dobu 40 dnů, strávených na hoře? 2. Moj. 34, 29—35.

„Tímto leskem se Bůh snažil vštípit Izraelským svatý a vznešený charakter svého zákona i vznešenost evangelia zjeveného Kristem. Mojžíšův

obličej odrážel lesk vznešenosti. Čím vroucnější je náš styk s Bohem a čím jasnější jest poznání jeho požadavků, tím více se budeme proměňovat k obrazu Božímu.“ EGW.

7. Co praví Písmo o velikosti Boží slávy ve svatyni svatých? 3. Moj. 16, 2.
8. Pro které příčiny nemohli někdy Mojžíš a kněží vstoupit do stánku úmluvy? 2. Moj. 40, 34. 35; 1. Král. 8, 10. 11; 2. Par. 5, 14; 7, 1—3.
9. Jak popisují Izaiáš a Jan slávu Boží? Iz. 6, 1—4; Zjev. 15, 8.

KRISTOVA SLÁVA A JEHO PŘÍCHOD

10. V čem se podobá sláva Kristova slávě Otce? Jak byl Kristus osloven, když vstoupil na nebesa? Žid. 1, 2. 3; Ž. 24, 7—10.
11. Jak veliká sláva bude provázet Krista při jeho návratu na tuto zemi? Ž. 50, 3; Mat. 24, 27; Luk. 9, 26.

Při vzkříšení Krista se objevil jediný anděl. To však stačilo způsobit zemětřesení a zděšení mezi římskou stráží, takže „učinění jsou jako mrtví“. Mat. 28, 4. Jaká oslňující sláva bude vyznačovat druhý příchod Kristův, když přijde ve slávě své i Otce svého a svatých andělů! Mat. 25, 31.

12. Jaký účinek bude mít sláva Kristova na lidi hříšné? Iz. 2, 10; 2. Tes. 1, 7—9.
13. Proč se budou věřící radovat z návratu Krista? Iz. 25, 9.

12. úkol — dne 18. června 1960

Z. s. 20.12

SVATĚ SLOVO BOŽÍ

Zlatý verš: 1. Petr. 1, 23—25.

Úvod: Výraz „slovo Boží“ má trojí význam: Míří se jim mluvená řeč Boží, psaná řeč Boží neboli Písma a vztahuje se také na Syna Božího, a to jak před jeho vtělením v nebi, tak po jeho narození jako Syna člověka. Viz Jan 1, 1—3. 14.

Měli bychom být pamětlivi, že bible je Boží hlas, mluvící k nám. S jakou úctou bychom otevírali slovo Boží, kdybychom si toho byli vždy vědomi, s jakou vážností bychom zpytovali jeho naučení! Čtení a uvažování Písem by bylo považováno za audienci u Boha! Následovníci Kristovi by měli žít jako jejich Mistr „z každého slova vycházejícího skrze ústa Boží“. EGW.

MOC MLUVENÉHO SLOVA BOŽÍHO

1. Jakou mocí jsou udržovány světy ve svých drahách? Žid. 1, 1—3.

2. Jak stvořil Bůh světy? Ž. 33, 6. 9; 148, 5.

Dílo stvoření si vysvětlujeme vírou. „Věrou rozumíme, že učinění jsou věkové slovem Božím. takže z ničeho jest to, což vidíme, učiněno.“ Žid. 11, 3.

3. Kterými příklady znázorňuje Pán moc svého slova? Jer. 23, 29.

4. Jak se projevila moc Božího slova v minulosti a jak se projeví i v budoucnosti? 2. Petr. 3, 5—7.

5. Které příklady uzdravující moci slova Božího uvádí Písmo svaté? Ž. 107, 20; Mat. 8, 8.

„Slovem léčil Kristus nemoci a vyháněl demony. Jeho slovo utišilo bouři na moři a křísilo mrtvé. Lid se přesvědčoval o moci jeho slova. Kázal slovo Boží, které mluvil prorokům a učitelům Starého zákona. Celá bible jest zjevením Krista.“ EGW.

DUCHOVNÍ POŽEHNÁNÍ ZE PSANÉHO SLOVA

6. Jak důležité je znovuzrození a čím je Bůh uskutečňuje? Jan 3, 3; Jak. 1, 18; 1. Petr. 1, 23.

„Ve slově Božím je tvůrčí síla, která povolala k životu světy. Boží slovo uděluje moc a probouzí život. Každé přikázání je zaslíbením. Mění přirozenost a přetvořuje k obrazu Božímu.“ EGW.

7. Co musí následovat po znovuzrození? Co je nutné ke vzrůstu? 1. Petr. 2, 2.

8. Jaký účinek bude mít slovo Boží na hřích? Ž. 119, 9. 11; Jan 15, 3; Ef. 5, 25—27.

„Tak jako Kristus, tak i my můžeme přemoci zlo slovem Božím. Bůh neovládá naši mysl bez našeho souhlasu. Chceme-li však jeho vůli znát

a plnit, dává nám zaslíbení: „A poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“ „Bude-li kdo chtít vůli jeho činit, ten bude umět rozeznat, jestli je to učení z Boha, či mluvím-li já sám od sebe.“ Každý se může u víře chopit těchto zaslíbení a bude vyproštěn z osidel bludů a hříchu.“ EGW.

9. Jaký úzký vztah má být podle slov Kristových mezi ním a jeho následovníky? Jak k němu dochází? Jan 15, 4. 7.

Kristova slova jsou Duch a život. Přijímáme-li je, přijímáme život vinného kmene. Pak žijeme každým slovem, vycházejícím skrze ústa Boží. Přijetím slova přijímáme samotného Krista. Stáváme se účastníky těla a krve Syna Božího.

10. Jaké svědectví vydává slovo Boží Duchu svatému? Ef. 6, 17.

Slovo Boží je nástrojem, kterým zjevuje Pán svého ducha a moc. Ducha svatého přijímáme čtením slova Božího. Je tedy zřejmé, že Duch svatý jako pozdní déšť přijde na ty, kteří věrně zkoumají bibli.

11. Který svrchovaný dar přichází k nám slovy Kristovými? Jan 6, 63; 5, 24.

„Símě jest slovo Boží. Každé símě má v sobě zárodek života. Podobně je také život v slově Božím. V každém přikázání a v každém zaslíbení slova Božího jest síla, život Boží sám, kterým může být uskutečněno přikázání i zaslíbení Boží. Kdo vírou přijímá Boží slovo, ten obdrží život i povahu Boží.“ EGW.

VĚČNÝ A NEMĚNITELNÝ CHARAKTER SLOVA BOŽÍHO

**12. Jak dlouho potrvá slovo Boží? Mar. 13, 31;
1. Petr. 1, 25.**

To slovo, které zjevuje hřích, působí mocně na lidské srdce, aby byl člověk dokonalý. Pán přikázal, abychom jeho slovo studovali a uváděli v život.

13. Před čím varuje Pán ty, kteří by chtěli změnit slovo Boží? Zj. 22, 18. 19.

13. úkol — dne 25. června 1960

Z. s. 20.12

BOŽÍ PODIVUHODNĚ OTCOVSTVÍ

Zlatý verš: Ž. 103, 13. 14.

Úvod: Žádné studium Boha není dokonalé, nepoznáme-li ho jako Otce. Jako v minulosti, tak i dnes potřebuje svět poznat Boha jako laskavého Otce. Toto poznání přináší srdci pokoj a útěchu v hodinách smutku. Skýtá naději všem, kteří daleko zabloudili od otcovského domu.

BOŽÍ POMĚR K ČLOVĚKU

**1. Kterým názvem nás učí Ježíš oslovovat Boha?
Mat. 6, 9.**

Ježíš nás učil oslovovat Boha novým jménem. Je to jméno, které je úzce spojeno s nejmilejšími

vzpomínkami lidského srdce. Používání tohoto jména jest znamením naší lásky a důvěry k němu a zárukou jeho vztahu k nám. Toto jméno zní Božím sluchu jako hudba. Bůh si přeje, abychom jej poznali jako Otce.“ EGW.

2. Když je Bůh naším Otcem, jaký má být náš poměr k němu? 1. Jana 3, 1. 2.

„Bůh na nás pohlíží jako na své děti. Vytrhl nás ze světa a vyvolil za členy své nebeské rodiny. Vybízí nás, abychom k němu měli velikou důvěru. Rodiče milují své děti, ale láska Boží jest mnohem větší než láska lidská. Jest nezměrná.“ EGW.

3. Co nám praví Písmo o užívání jména Boha-Otce? Iz. 9, 6; Mat. 23, 9; 1. Kor. 8, 5. 6; Ef. 4, 6.

BOŽÍ OTCOVSKÁ LÁSKA K ČLOVĚKU

4. Jak veliká je láska Boží k člověku? Jan 17, 23.

„Jen ten, kdo znal hloubku Boží lásky, mohl takovou lásku zvěstovat světu. Jedině nesmírná oběť, kterou Kristus přinesl za padlé lidstvo, byla s to vyjádřit lásku nebeského Otce k padlému pokolení.“ EGW.

5. Jaké stanovisko zaujme Otec ke svým dětkám, které zanechají svých zlých cest a chtějí se vrátit domů? Iz. 55, 7; Oz. 14, 4; Luk. 15, 20—24.

„Ve svém nerozumném mládí pokládal marnotratný syn svého otce za přísného a tvrdého. Na-

konec o něm smýšlí zcela jinak. Tak i ti, kteří byli oklamáni satanem, pokládají Boha za tvrdého a přísného. Mají jej za přísného zákonodárce, který je omezuje. Ale člověk, který má láskou Kristovou otevřený zrak, poznává Boha jako milosrdného Otce.“ EGW.

6. Kterou stránku Otcovské lásky často nechápeme? Žid. 12, 6—11; 1. Petr. 4, 12. 13; Zj. 3, 19.

„Zkoušky a překážky jsou metody Boží výchovy. Ten, který čte v srdcích lidí, zná jejich charakter lépe, než lidé sami. Ve své prozřetelnosti přivádí Bůh věřící lidi na různá místa a do různých poměrů, aby mohli objevit nedostatky svého charakteru, které jim byly dosud skryty. Dává se jim možnost, aby tyto nedostatky opravili a stali se schopnými v jeho službě. Často dopouští, aby je ožehnul oheň zármutku, aby se tak očistili.“ EGW.

BOŽÍ OTCOVSKÁ PÉČE O SVĚDÍTKY

7. Proč smíme s důvěrou uvrhnout naše starosti na Boha? Mat. 6, 8; 1. Petr. 5, 7.

8. Co z našeho života je známo nebeskému Otci? Ž. 139, 3; Mat. 10, 29—31; Žid. 4, 13.

„Bůh přebývá v každém příbytku, slyší každé slovo, naslouchá každé modlitbě, zakouší zármutek a zklamání každé duše, pozoruje chování k otci, matce, sestře, bratru, příteli i sousedu. Pečuje o naše potřeby.“ EGW.

9. Jaký podíl chce mít nebeský Otec na životních plánech svých dítek? Ž. 48, 15; Př. 3, 6.

„Když jmenujeme Boha svým Otcem, považujeme se za jeho dítky, které se podřizují jeho moudrosti a chtějí ho poslouchat ve všech věcech. Jeho záměry budeme považovat za své.“
EGW.

10. Jaké opatření učinil Bůh pro své dítky, které se nalézají v pokušení? 1. Kor. 10, 13; 2. Petr. 2, 9.

11. Proč smíme být jisti, že náš Otec naplní všechny naše tělesné i duchovní potřeby? Ž. 34, 10; 84, 11; Mat. 6, 8. 25—30; 7, 11; Řím. 8, 32.

BŮH A VYKOUPENÍ

12. Jaké úrovně charakteru mají dosáhnout dítky Boží? Mat. 5, 48.

13. Jaké pozvání pronese Kristus k vykoupěným? Které přednosti se jim dostane? Mat. 25, 34; Zj. 2, 7; 3, 21.

14. Co bude zvláštním předmětem radosti vykoupěných? Zj. 22, 4.

„Všem, kteří ho přijímají, dává Bůh moc, státi se jeho dítkami. Bůdou-li v tomto životě Bohu věrni, mají pak vidět jeho tvář a nést jeho jméno na svých čelech. Může být dána zachráněnému hříšníku větší milost?“ EGW.